

ZA SLUNCEM PO SEVERNÍ DALMACII

Jako každý rok, tak i letos jsme se v druhé polovině června vydali na naši dovolenou za teplem do Severní Dalmacie. Jako obvykle jsme nejeli sami, ale přibrali jsme ještě vnučku Míšu a vnuka Martina.

Na cestu jsme se vydali v sobotu 23.6. v odpoledních hodinách. Cesta ubíhala rychle a před půlnocí jsme zastavili na noc u motorestu na dálnici před Grazem. Ranní sluníčko nám nedalo dlouho spát, a proto jsme pokračovali dál přes Slovinsko. Volili jsme cestu mimo dálnici okolo překrásného hradu Riegersburgu a dále přes Bad Radkersburg, Ljutomer, Varaždin na chorvatskou dálnici. V Karlovacu jsme pokračovali po staré cestě přes Plitvická jezera. Jelo se dobře, stará cesta má nový asfaltový koberec, rychlost v obcích je místy zvýšena na 60 – 70km/hod a malý provoz. V Gorné Ploče jsme opět vjeli na dálnici a v odpoledních hodinách jsme byli u moře. Náš původní záměr zůstat týden v Ninu jsme přehodnotili a rozhodli jsme se zůstat celou dobu v osvědčeném campingu Pisak v Seline s tím, že odtud budeme vyjíždět na výlety.

Když jsme zastavili u brány campingu Pisak, ihned nás přivítala skleničkou chladné rakije recepční Dražica. Rezervovali nám stejné místo jako jsme v loňském roce blízko moře na „rožnovské ulici“. Po chvíli nás přišel přivítat s lahví červeného vína i šéf campu Šimo Bučić. Po umístění karavanu (díky moveru to bylo hračkou) jsme se ihned šli vykoupat v teplém moři.

Naši původní představu, že budeme poznávat okolí se nám bohužel nepodařilo zcela splnit, protože po celou dobu našeho pobytu byly velké horka. Vyjít přes den do hor nebo do města bylo přímo utrpení. Pod markýzou jsme naměřili ve stínu necelých 42C a teplota vody dosahovala více jak 30C. Proto naše hlavní činnost byla válení se v mořské vodě, kde se dalo relativně ochladit. Jezdíme do těchto míst již mnoho let, ale taková horka jsme zde ještě nezažili. Vívali jsme každý malý větřík od moře, který nás ochlazoval. Večer a v noci se však utišil, takže v noci se nedalo v karavanu skoro ani dýchat i přes celodenně spuštěný ventilátor. S malým Martínkem jsme spávali venku pod markýzou na lehátkách, ale i toto moc nepomáhalo.

Z našeho klubu se zde sešly tři posádky. Kromě nás ještě přijeli Schreiberovi a Dorotíkovi. Camping byl celkem plný a podle vyjádření recepčních byl letošní červen rekordní, co se týká návštěvnosti. Dokonce druhá část kempu, kde dříve byly pouze chatky se zaplňuje obytnými auty a karavany. Napočítal jsem jich tam více jak patnáct.

Letos byla dokončena modernizace sociálních zařízení v obou částech campingu včetně solárního ohřevu teplé vody. Dostatek teplé vody a naprostá čistota sociálních zařízení jsou hlavní devizou tohoto campingu. Kromě toho jsou zde separátní sociální zařízení pro malé děti včetně přebalovacího pultíku, WC, umyvadla a sprchy, a to vše v miniaturním provedení pro děti. Je zde místnost pro vylévání chemických WC a plocha pro napouštění nádrží na vodu a vypouštění fekálních nádrží obytných automobilů. U recepcie si v malém obchůdku můžete nakoupit pečivo a základní potraviny. Pro majitele domácích mazlíčků je místnost se sprchou, i když jejich množství v campingu se mi zdálo nezdravě vysoké.

Co se týká kulinářských požitků, jsme každý večer chodili na výbornou místní zmrzlinu. Když se nám nechtělo vařit, pak jsme si objednali v místní restauraci výbornou pizzu v ceně obdobné jako u nás. Na radu

místních jsme si jeden den přivstali a ráno u kostela nakoupili čerstvé ryby. Nejvíce nám chutnaly malé „sardelice“ které se jí celé obalené v mouce a osmažené v oleji. Nebojte se a zkuste to, je to pochoutka, kterou jedl i náš čtyřletý Martin. Nebudete litovat.

I letos jsme se jeden den ráno vypravili do Starigradu a dále pak úzkou horskou cestou přes hory směrem na vesnici Veliké Rujno, odkud je překrásný letecký pohled na okolní ostrovy. Místy jsme jeli na 1. rychlostní stupeň a modlili se abychom nepotkali do protisměru žádné jiné auto.

Jeden večer jsme jeli na návštěvu do Starigradu, kde trávil svou dovolenou v malém campingu Jirka Zatloukal z CC Frýdek-Místek se svou paní. Povykládali jsme si, vykoupani v moři, prošli pobřežní kolonádou a pozorovali západ slunce.

Protože panující horka byla vyčerpávající, rozhodli jsme se odejet z Pisaku již ve středu s tím, že se na zpáteční cestě zastavíme i se Schreiberovými v termálních lázních v Pápě. Na parkoviště před campem jsme dorazili těsně po půlnoci. Ráno jsme si přivstali, abychom se brzy zabydleli a mohli se jet vykoupat. Bohužel recepce je otevřena až od 9:00 hodin (!), a tak jsme museli čekat. Měli jsme obavy, že v tuto dobu bude camping přeplněn a v bazénu bude hlava na hlavě. Opak byl však pravdou. Camping byl poloprázdný a byl zaplněn tak z 20%. Nebyl problém si najít volné místo v blízkosti sociálních zařízení a při tom v naprostém klidu. I v termálech bylo poměrně málo lidí a tak si naše vnučata vychutnávala plně tobogány, skluzavky a Miška i skokanské věže. V tomto horku byl nejteplejší sedací bazén naprosto prázdný. Navečer, když odešli místní, tak se nám stalo, že jsme byli v krytých lázních včetně spuštěného tobogánu úplně sami a já se ptal plavčíka, zda jsou tyto bazény otevřeny.

Další zajímavost se nám stala, když jsem chtěl na recepci vyměnit eura na forinty. Pí. Noemi (vedoucí campingu) mi s lítostí sdělila, že směnárnou bohužel v campingu nemají, ale půjčila mi 30000HUF s tím, že jí je vrátím zítra, nebo až půjdeme večer do města. Byl jsem mile překvapen touto vstřícností. Myslíte, že by se to mohlo stát v některém z našich campingů?

Abych nezůstal jen u chvály, tak novinkou je že v letošním roce v tomto campingu již neposkytují slevu na CCI karty. I když cena pobytu v campu včetně vstupenky do lázní není zanedbatelná (my jsme platili cca 1330Kč/noc), přesto se jedná o velmi kvalitní camp včetně všech služeb a termální lázně s mnoha bazény a vodními radovánkami a proto jej všem doporučuji.

V sobotu ráno jsme se sbalili a vydali se na cestu domů. Ještě po cestě domů jsme na tržišti v Dolném Štálu nakoupili sladoučké meruňky za 0,40€/kg. V rámci předávání zkušeností mladé generaci si zkusila na zpáteční cestě naše vnučka Miška úspěšně řízení auta s karavanem téměř přes celé Slovensko.

Fotografie z našeho pobytu v Seline i v Pápě si můžete prohlédnout v našem fotoalbu kliknutím: [ZDE](#)

Vašek Hronek
Červenec 2012